

Deniz Bařıbyük

B.AŞK.A

DESTEK YAYINLARI: 1494
EDEBİYAT: 442

DENİZ BAŞIBÜYÜK / B.AŞK.A

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Cansu Poyraz Karadeniz
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Emirhan Perker
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Eylül 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-388-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

Deniz Başıbüyük

B.AŞK.A

Tene Değmeden Kana Karıştır Aşk

Başlamadan

Sonsuz ilham kaynağım, kızım Talya Pera'ya; editöryal çalışmaya saygımı ve inancımı tazeleyen değerli Vildan Bizer'e ve kitaptaki kurgu karakterlerin ortaya çıkmasına ilham olan insanlara teşekkür ederim.

Sevgili dostum Özlem Akçor, 50. doğum gününde bizlerden hediye olarak daha önce hiç yaşamadığı bir hayat tecrübesi istedi. Ben de ona yazarlık tecrübesi hediye ettim. Onun yazdığı birkaç sayfadan sonra kitabın akışını yeniden oluşturmak benim için de farklı bir yazarlık tecrübesi oldu. Sizler de bu birkaç sayfayı bulmaya çalışarak farklı bir okurluk tecrübesi yaşayabilirsiniz.

*Bu kitabı, 15 Temmuz 2021'de, 17 yaşında aramızdan ayrılan
Tyler Khanyile Mhlanga'ya ithaf ediyorum.*

Neha Noran'a Ulaşmak...

- Neha Hanım, telefonumu kabul ettiğiniz için çok, pek çok teşekkür ederim efendim. Biraz heyecanlıyım şu anda, size ulaşabileceğimi düşünmemiştim. Kimseyle görüşmek istemediğinizi söylemişlerdi. Telefonu açmanızı beklemiyordum efendim. Lütfen affedin, kelimeleri toparlayamıyorum.

- Beyefendi, telefonuma bıraktığınız sesli mesajınızda kullandığınız bir kelimeyi duyduğum anda, tekrar aradığımda bu gençle görüşeceğim diye bir karar almıştım. Daha zeki ve kararlı birisi karşıma çıkar sanmıştım. O sözü, o şekilde kullanmak herkesin harcı değildir. Buna rağmen büyük bir hızla telefonu açtığıma pişman olmak üzereyim.

- Hayır hayır, lütfen kapatmayın efendim. Meslek hayatımın ilk gününden bu yana sizinle bir röportajın hayalini kuruyorum. Saçmalıyorsam lütfen heyecanıma verin. Yüz yüze görüşmeyi çok isterim, siz de uygun görürseniz.

- Ben de öyle uygun görüyorum Altan Bey. Altan'dı değil mi isminiz? Röportajlardan fazlaca hazzetmediğim gibi, yarım sayfalık yazılarda, "En sevdiği sebze patlıcandır" a indirgendiğim bir vakit kaybına tahammülüm olmadığını belirtmek isterim. Böyle yazınca çok sevdiğim patlıcana haksızlık oldu sanki; anladınız işte kuzum, şuradan alışveriş yapar, son okuduğu kitap şudur benzeri yazılara malzeme olmam bilginiz olsun.

- Tabii ki nasıl isterseniz. Röportaj konusundaki tercihinizi tahmin ediyorum efendim. Bu arada ismim Altay efendim.

- Altay, telefonda gereksiz uzunlukta bir zaman geçirdik. 10 Ekim'de sabah 7.30'da Kireçburnu'daki evime bekliyorum. Benimle ilgili çok şey bildiğinize göre, ev adresimi de biliyorsunuzdur. Aksi halde Şahin Bey'le temas kurun, o size yardımcı olacaktır.

- Çok teşekkür ederim Neha Hanım. Adresi ben bulurum, siz merak etmeyin. Saygılar sunarım efendim, sizinle tanışmak için sabırsızlanıyorum efendim.

- Altay Bey hoşça kalın.

Telefon kapandığında Altay önce etrafına baktı, nerede olduğunu anlamaya çalıştı. Otobüste iken, Neha Hanım'ın asistanından onu arayabileceğine dair mesajı alır almaz, hangi durak olduğuna dikkat etmeden kendini dışarı atmıştı. Hemen onu aramış, yürüyerek biraz konuşmuş ve sonra da bir kaldırıma

oturmuştu. Telefon sonlandığında, Neha'yla ilgili kendi kendine konuşmaya aynı kaldırım taşında devam etti. Kalbi heyecandan yerinden çıkacak gibiydi, bu da hangi semtte olduğunu bilmesini normalleştiriyordu. Özetle ne yerde ne gökte, bir garip seherdeydi...

Olayın heyecanı hafifledikten sonra otobüsten apar topar indiği durağın 4. Levent durağı olduğunu fark etti. Önce konuşarak duraktan aşağı doğru yürümüş, sonra askeri üssün karşısında, caminin önünde bir kaldırıma oturup kalmıştı. İnsan trafiğine rağmen bulunduğu nispeten sakin bu köşeden hemen ayrılmayı düşünmüyordu. Hoş şu anda hızlıca yer değiştirebilecek hali de yoktu. Düşünceleri karnavala dönüşmüştü. Düşüncelerini sıraya koyamayacak kadar heyecanlıydı. Neha'ya ulaşmasına fırsat tanıdığı için çalıştığı dergiye ilk kez minnet duydu.

Çok severek okuduğu psikoloji bölümünden mezun olur olmaz çalıştığı dergide işe başlamak zorunda kalmıştı. Psikoloji ile ilgili alternatifleri araştırmaya devam etse de istediğini bulana kadar şimdiki işinden vazgeçmesi mümkün değildi. Eğitiminde zihnini götürdüğü ideallerden sonra çalıştığı dergi ortamını müthiş bir düşünüş olarak görmekteydi. Dört nala koşabilecek bir yarış atıyla, rotası başka insanlar tarafından belirlenen ve üç kilometre hızın üstüne çıkamayan beygir arasındaki fark neyse; Altay'ın hayalleri ve gerçekleri arasındaki fark da oydu. Çalıştığı iş yerinde mutsuz, çaresiz ama samanını düzenli yiyen bir atla aynı ruh halindeydi Altay. Bugün ilk kez şükretmişti işine. Tüm okul hayatı boyunca Neha Noran'ın araştırmalarını soluksuz okumuş ve onu idolü haline getirmişti. Neha Noran, ancak Nobel ödülü aldıktan sonra ülkesinde tanınmış olsa da Altay onu bu etiketten çok daha öncesinde keşfetmiş ve anlamaya çalışmış olmanın gururunu taşımaktaydı.

Onunla aynı dergide çalışan hiç kimsenin, Neha Noran'ın psikoloji alanında neler başardığı, hangi konularda araştırma yaptığı ya da insanlığa ne kazandırdığı konusunda bir fikri yoktu. Dergide çalışanların tek ilgilendikleri magazin içerikli bilgiydi. Neha'nın Nobel ödülü almış, kendine özgü bir stili olan, fazlaca huysuz ve zor ulaşılan birisi olması, sarf ettiği sözlerle ortalığı karıştırma becerisi, derginin magazin radarlarını ona çevirmesi için yeterli olmuştu. Altay ise Carl Gustav Jung ya da Kierkegaard kadar şahane çözümlenemeleri olan bu dehayla aynı havayı solmanın bile paha biçilmez bir fırsat olduğunu düşünmekteydi.

Neha, ruh, beden ve akıl üçlemesinin bütünüleyici ve derinlik içeren fonksiyonuyla dünyadaki şiddet, yokluk ve hastalıktan kurtulma arasındaki direkt bağı formüle etmişti. Birçok araştırmasını da bireyin derinliğine adanmış, kısaca “Cehalet mutluluktur” klişesinin yanlışlığını, kısa vadedeki aptal mutluluğunun uzun vadede çöküşlerin en büyük davetkârı olduğunu anlatmıştı. Karakter analizlerinin sadece iş kişiliklerini öne çıkarmaması gereğinden yola çıkan çok değerli çalışmaları olmuştu. İş ve sosyal hayatı arasında uçurumlar bulunan kişinin, aslında aynı insan, hatta ve hatta rüyalarındaki fantastik hallerinin de kendileri olduğunu savunmuştu. Hayat içinde her varoluş halimizi bir bütün olarak görebilme mecburiyetini psikoanalitik sebep-sonuç ilişkileri ile açıklayabilmiş ve uzun yıllar bu konuda danışanları da olmuştu. Birçok danışanıla yaptığı görüşmelerini isimleri gizli tutarak araştırmaları için kullanacağı ön bilgisi ile ücret talep etmeden sürdürmüştü. Bu danışanların içinde farklı maddi, sosyal statüden ve farklı yaş gruplarından insanlar bulunuyordu. “Huysuz ve ulaşılmaması zor” ününü bu dönemde oluşturmuştu.

Aynı kaldırımında çakılıp kalmış halde, “Aman Allahım!” diye düşündü Altay. Son bir saattir orada oturmaktaydı. İçsesi susmadan “İnanmıyorum onunla görüşecek olduğuma” diye tekrarlayıp durmaktaydı.

Yayın müdürünü aradığından dergidekiler Neha Noran’dan bu görüşmeyi koparabildiğini öğrenmişlerdi. Dergiye döndüğünde, magazin dünyasına uymayan çalışkan öğrenci tiplmesiyle Altay’ı hep biraz dışlayanlar daha sıcak davranır olmuştu. Tüm televizyon kanalları, tüm gazeteler, Nobel ödülünü aldığı günden beri bu huysuz kadının peşinde koşarken Altay’ın bu randevuyu koparabilmiş olması belli ki herkesi çok şaşırtmıştı. Kafasını kitaplardan kaldırmayan ve lütfen dergiye gelen Altay’ın bilmedikleri bir yeteneği mi vardı ki bunu başarmıştı? Onlar ne düşünürse düşünsün; Altay, dergideki işiyle ve işin gerektirdiği magazin dünyasıyla, aktarmalı bir uçustaki yolcunun bekleme noktasındaki havaalanıyla ilgilendiği kadar ilgilenmekteydi. Meraklı iş arkadaşlarından kurtulup Göktürk Hoca’ya haberi verdi. Röportajdan önce Neha’nın çalışmalarını gerçekten bilen ve böyle heyecanlı anlarda onu yatıştırabilen tek kişiyle buluşmalıydı.

Hayatı en karmaşık bulduğu anlarda, özetle her zaman, Neha’nın insan analizindeki ustalığı onu çok etkilemişti. İnsanın temel zayıflıklarını ve yeteneklerini analiz ederek, en anlaşılabilir halde tanımlayabilme ustası bu kadın, insanı $x+y$ kadar basit formüle edebilirken, Altay’ın aynı kişiyi $\sin 2(x+y) = \sin x \cos y + \cos x \sin y$ olarak tanımladığı dünyasında Neha’yı bilip de hayran olmaması mümkün değildi.

Göktürk Hoca ilk dersine girmeden önceki kahve buluşmalarına geç kalmamak için hızlandırılmış bir sabaha başlamıştı. O arada Neha’nın bazı araştırmalarını, ikinci kitabını ve *Time* dergisinin onunla röportaj yaptığı sayıyı da yanına almayı ihmal etmedi.

Neha Noran'ın çalışmalarının psikanaliz dünyasına katkısının tartışıldığı derslerinde onun Freud gibi histerik ya da Ferenczi gibi ruhsal yaralı bireyleri değil, günlük hayatı en iyi yönetir durumda olan insanları incelemeye alması, önemli bir farklılığı olarak incelenmişti. Ona göre ruhumuzdaki yaralar ya da iyileştirilebilecek detaylar aynı vücudumuzdaki kanser hücreleri gibiydi. Bu hücreler her an vardı ve her an müdahale olmaksızın da yok edilebilirdi. İnsanın psişik dünyasına bütüncül bakabilmek adına önemli temeller atmıştı Neha Noran. Başlattığı araştırmalar politika, sanat, eğitim ve daha birçok alana ışık tutmuştu.

Buluşma yerine zamanında varsa da Göktürk Hoca'yı her zamanki gibi bekler bulmuştu. Her zaman dakik oluşunu, her randevusuna en az on dakika önce varmayı hedefleyen zihin saatine borçluydu Göktürk Hoca.

Altay elindeki kitap, dergi ve dokümanları masanın üzerine bırakarak kahvesini alıp döndüğünde Göktürk Hoca hafifçe alaylı gülümsüyordu. Neha'ya "Bu yayınlardan soru sormayı hedeflemiyorsun umarım" diye söze girdi.

Altay ise, "İşten atılma pahasına Neha'yla kişiliksiz bir röportaj yapmayacağıma ant içerim" diyerek şaka yollu bir asker selamı verdi. "Geçen ay dergide ana haber spikeri Ece ile yaptıkları röportajı görseydiniz, güler miydiniz ağlar mıydınız bilemiyorum hocam. Ece sadece spikerlik yapmıyor, habercilik yapıyor. O sadece verilen metni okuyan bir kadın değil, işin mutfağında doğru habere ulaşmak için müthiş çaba harcıyor. Bence oldukça sıra dışı bir kişilik. Peki, bizim dergi ne yaptı röportajda dersiniz: Kıyafetlerini kendisi mi seçiyormuş? Hiç modellik teklifi almış mıymış? İki çocuk doğurmasına rağmen figürünü nasıl koruyormuş? Kırmızı ruj simgesi haline gelmişmiş... Utanç verici değil

mi Göktürk Hocam? İşte böyle bir dergide çalışıyorum. Yine de ben gerçek bir röportaj yapacağım. Yayımlamasalar bile Neha'ya ve bana yaraşır bir röportaj olacak. İşin ucunda Neha olduğundan muhtemelen yayımlayacaklar ve sonra beni işten çıkaracaklar. Ben bunu bütün ruhumla kabul ediyorum. Bu iş bana böyle bir röportajdan fazla ne verebilir ki! İşsiz kalmayı göze alamam ama yine de risk alacağım. Üniversiteden Bahar Hoca aradı geçen gün, bir kadro açılma olasılığı varmış, ama uzun sürebilir dedi, beni bilgilendirecek.”

“Her zamanki gibi olayı etraflıca düşünmüşsün. Ben senin için ne yapabilirim? Aslında röportajı bile yapabilirim, ha ha. Ne kadar tanışmak isterdim Neha'yla bunu biliyorsun ve sen sanki çok şanslısın” diyen Göktürk Hoca'ya, “Farkındayım” derken Altay muzipçe gülmekteydi.

“Mevcut psikanaliz tekniklerinin başarıya ulaşmamasının başlıca nedenlerinin ne olduğunu düşündüğünü soracağım Neha'ya. Buradan *Psikanaliz Jurnal*'deki yazı dizisine değinmesini bekleyeceğim. Sonra tasavvufla neden ilgilendiğini sormak istiyorum. Bu konu pek bilinmiyor ve yayımlanmış tek tük bilim sohbetinde de bu konuya değinmediği gibi dine uzak kalmayı seçen biriymiş hissini veriyor. Yine de ben bu dedikoduyu okulda söylediği her absürd bilgi doğru çıkan ayaklı okul gazetesi Nilgün'den duydum. Ne dersiniz hocam, kızdırır mıyım Neha'yı bunu sorarsam? Neyse hemen cevap vermeyin; ben diğer sorularımı, konularımı size söyleyeyim, sonra bütün olarak değerlendirmenizi isteyeyim, olur mu? Neden medya kanallarında yer almak istemediğini, günümüz medyasını bir birey gibi düşünürse nasıl bir psikanaliz yapacağını sormak istiyorum. Yazılarında Jung'un bazı saptamalarını eleştirdiğine rastlasam da

Jung ile Neha'yı benzer duruşlara sahip bulduğumu, bunun doğru bir tespit olup olmadığını, evet derse nedenini, yanıyorsam da neden bu zıtlığın ortaya çıktığını sormak istiyorum. Karmaya neden inanmadığını, aldığı Nobel ödülünün onun için ne ifade ettiğini de sormak istiyorum..." diye devam eden Altay konuşmayı tamamen bir monoloğa çevirmişti. Aklındakileri bir an önce hocasına listeleylebilmek üzere, durdurulursa ezberlediği şiire baştan başlamak zorunda kalmaktan korkan çocuklar gibi heyecanlı ve hızlı anlatmaktaydı.

Göktürk Hoca onun sürekli hareket ettirdiği elini tutup durdurarak, "Altay nefes al şimdi. Bir dur, nefes al" diyerek böldü. "Harika sorularla Neha'nın gönlünü fethedeceğinden hiç şüphem yok. Görüşme esnasında sakince onun düşüncelerini de hissetmeyi eklersen, soruların zaten doğru sıraya girecektir. Doğru sorular demiyorum dikkat edersen, hangi şartta olursa olsun, ne kadar heyecanlı olursan ol, senden doğru sorudan başka bir şey çıkmayacağından eminim."

Altay, Kireçburnu'na yarım saat önce gitti. Deniz kenarında yarım saat oturup çay içerse buluşmaları sırasında daha odaklı olup süreyi daha iyi kullanabileceğini biliyordu.

Neha kapıyı kendisi açtı. Yaşam alanını kendine çok yakışır şekilde tasarlamıştı. Altay, "Neha'nın evini tasarla deseler bu kadar güzel yapabilir miydim bilmem, ama aynı böyle yapmaya çalışırdım" diye düşündü. Oturma salonundaki çalışma masası en çekici kısımdı. Neha'nın tavırları daha da rahatlamasını sağladı. Misafirperverlik gibi formalitelere pek yanaşmadan hemen konuya girdi Neha.

- Bakınız genç adam, gözlerinizden merakınız okunuyor fakat yanılıyorsam beni düzeltin, bana sormak istediğiniz hiçbir sorunun cevabıyla çalıştığınız derginin ilgilenmeyeceğini düşünüyorum. Bu yüzden şu anda sohbeti istediğiniz formatta sürdürebilmeniz için bir fırsat vereceğim size. Bugünkü sohbetimizden sonra beni çalıştığınız derginin saçma sorularının sığınağına indirgemeyen bir söyleşi yazacaksınız. Maksimum on soru olsun. Soruları da cevapları da siz hazırlayacaksınız. Ben siz tamamlayınca göreceğim ve onaylarsam dergiye ulaştırabileceksiniz. Onaylamazsam Neha Hanım fikir değiştirmiş, dergiyle röportaj yapamayacakmış dersiniz. Bu kumarı oynamaya hazırsanız, ben de sizin analiz yeteneğinizi ve kaleminizin gücünü sınamaya hazırım. Diğer alternatifiniz ise, o saçma derginize, neydi adı *Spark* mı? Neyse işte ona uygun on soruyu en hızlı şekilde sorarsınız. Böyle tek taraflı ve derinliği olmayan bir sohbet için sadece yirmi dakika ayırabileceğimi bilmenizi isterim. Kararınız nedir?

Neha soruyu sorduğunda, Altay neredeyse eşzamanlı olarak cevap vermeye başlamıştı. “İşimden kovulmaya bile razıyım, yeter ki sizinle gerçek bir sohbet şansım olsun” dedi hiç düşünmeden.

Neha “Anlaştığımızı göre sana siz diye hitap etmeyi bırakabilirim delikanlı” dedi.

İlk buluşmaları sadece altmış beş dakika sürmüştü. Neha oldukça heyecanlı bir yerinde sohbeti bıçak gibi kesti. “Altay belli ki bizim sohbet konularımız bitmeyecek, hafta sonu çok yoğunum fakat pazartesi tam bu saatte istersen gelebilirsin.”

Altay hızla eşyalarını toplarken bir yandan da “Tabii tabii memnuniyetle, pazartesi burada olacağım” diyordu.